

rets Praksis — og det er det forpligtet til. Jeg vil derfor anbefale, at man forkaster Mindretallets Ændringsforslag, hvorimod jeg kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag, hvorved den Affattelse, som Lovforslaget fik i Folketinget, bibeholdes med Tilføjelse af, at Loven træder i Kraft straks, ellers vil den nemlig ikke være gældende, naar den nugældende Lov udløber.

Godskesen: Den højtærede Minister mente ikke, at det havde regnet over ham med Kritik. Jeg skal ikke opholde mig ved, om Udtrykket „regnet“ i og for sig er træffende, det er jo kun et Billede, men jeg synes dog, at det, som den højtærede Minister brugte som Bevis for, at det ikke havde regnet over ham, pegede andetsteds hen, thi det løb jo ud i, at Ministeren ikke brød sig om de Blade, som havde kritiseret ham. En Ting er naturligvis, om man bryder sig om Regnen, et andet, om det regner eller ikke.

Hvad angaar Nævnets Virksomhed, mente den højtærede Justitsminister, at det var en alt for ubetydelig Opgave, der efter vort Ændringsforslag tiltænkes Nævnet. Dertil vil jeg sige, at hvis den højtærede Minister kan gaa med til det Nævn, hvis det faar en mere omfattende og betydningsfuld Virksomhed, skal det paa ingen Maade møde Modstand fra vor Side, tværtimod, vi vil med Glæde slutte os dertil, vi ser gerne, at Nævnet faar en mere betydningsfuld Virksomhed. Naar vi har begrænset den til det Maal, som er angivet i vort Ændringsforslag, er det jo alene af Hensyn til den højtærede Minister. Det er alene, for at Ministeren ikke skulde komme til at miste sin Myndighed som Anklagemagtens Chef, at vi er blevet staaende ved det, som Ændringsforslaget angiver, at Nævnet kan gøre Indstilling til den højtærede Minister, men hvis den højtærede Minister mener, at det var rigtigt at gaa videre, og var villig til at renoncere paa mere eller mindre af sin Anklagemyndighed til Fordel for Nævnet, kan vi saa udmærket godt blive enige paa dette Omraade.

Den højtærede Minister sagde, at han maatte tage Hensyn til Højesterets Domme. Ja, jeg nævnedes allerede i mit første

Foredrag, at det erkender jeg aldeles, men Spørgsmaalet er, om de Tilfælde, der senere har foreligget, dækkes af Højesterets Domme, om det er Tilfælde af samme Art som de, i hvilke Højesteret frifandt, eller om ikke snarere de Udtalelser, der har foreligget senere, har en langt mere vidtgaaende og flagrant Karakter, om der ikke her foreligger ganske og aldeles klare og utvetydige Overtrædelser af Loven. Det mener nu den højtærede Minister ikke, men jeg — og jeg kan forsikre den højtærede Minister overmaade mange fremragende Jurister med mig — mener, at der i flere af de Tilfælde, der senere har været, navnlig i dem, som jeg nævnedes, foreligger ganske klare Overtrædelser af Loven, og at der derfor har været et ganske anderledes Fundament for Anklage end i de Tilfælde, i hvilke Højesteret frifandt. Jeg tror derfor ikke, at Højesterets Domme paa nogen Maade kan anføres til Støtte for, at Justitsministeren har forholdt sig passiv i de Tilfælde, der har foreligget siden. I øvrigt skal jeg paa ny anbefale at vedtage Mindretallets Ændringsforslag.

Ordføreren (J. Pedersen): Selv om det lod sig gøre at gennemføre Forslaget om et saadant Nævn som det, der er foreslaaet fra Mindretallets Side, hvilket vi nu ved det ikke kan, vilde det dog, forekommer det mig, være et lovlig stort Apparat at sætte i Virksomhed til Haandhævelse af en Lov, som man helst ønsker skal ligge ganske stille og ingen Anvendelse faa. Jeg synes ikke, man skulde give Loven denne nye forøgede Interesse med alt, hvad deraf følger, hele den Diskussion, som følger af at sætte et saadant Apparat i Virksomhed. Det kan det jo nu imidlertid ikke, og det var den ærede Ordfører for Mindretallet allerede klar over i sit første Foredrag, idet han vidste, at Ministeren ikke kunde tiltræde Forslaget derom — hvad vi jo nu ogsaa har faaet bekræftet fra den højtærede Ministers Side. Da en Vedtagelse af Mindretallets Ændringsforslag vilde betyde det samme som Lovens Forkastelse, maa jeg meget fraraade at stemme for det, thi selv om det i det Tilfælde, vi slet ikke havde haft denne Lov, for mig vilde staa som noget temmelig